

איגז'פה והסוס

אפריקה

היה לאיגז'פה סוס לבן בעל יופי יוצא דופן. כשהוא רכב על הסוס הזה כולם הביטו עליו בעיני הערצה ולבו התמלא בגאווה. במקום לעבוד בשדה הוא רכב ימים שלמים על הסוס שלו. לעתים קרובות היה יוצא על סוסו לכיכר השוק ובשמחה שמע איך אנשים אמרו "כנראה איזה אדם חשוב". וכשהגיע לכפר כלשהו רכב ישר לביתו של הצ'ף וציפה לקבלה חגיגית. וכל פעם הציפיות שלו היו מתגשמות. הצ'פים ערכו לכבודו מסיבות מפוארות, נתנו לו לישון במיטות טובות ובבוקר ליוו אותו בכבוד. עוד מעולם לא חי איגז'פה כל כך טוב.

פעם אחד הוא הגיע לעיר ואסימה. רכב בפאר בפני האנשים על סוסו והם התפלאו: זה בוודאי סוחר עשיר כלשהו או לוחם אמיץ שחוזר ממערכה. ידיעה על בואו של הזר הגיעה לראש העיר, אובה. קיבלו את איגז'פה בידידות, בכבוד, הובילו לבית האורחים החשובים, האכילו. ולקראת הלילה אמרו "תישן בשקט, אנחנו נדאג לסוס שלך".

אך איגז'פה ביקש:
"תנו לו להישאר כאן, בבית האורחים."
"דבר כזה עוד לא היה" אמרו.

"סוס שלי כמו אח אמיתי. אנו תמיד ישנים באותו החדר." השאירו את הסוס עם בעל הבית שלו. באמצע לילה הסוס התחיל לנחור בקול.

איגז'פה הדליק מנורה וראה שהסוס מת כבר.
"סוס שלי! הסוס היפה הלבן שלי!" התחיל לצעוק.
באו אנשי משפחתו של אובה.
"אל תתאבל כל כך" אמרו לו "כל הסוסים מתים במוקדם או במאוחר".

אך איגז'פה לא נרגע. הוא בכה כל כך חזק שבסוף צעקתו העירה את ראש העיר, אובה בעצמו והוא בא לראות מה קרה.

"אל תבכה כל כך חזק!" הוא אמר לאיגז'פה "אתן לך אחד מהסוסים שלי."

קצת יותר מאוחר הביאו לו סוס יפה ביותר. איגז'פה נרגע, הודה לאובה וזה הלך חזרה לביתו עם כל המשפחה.

איגז'פה התחיל לבדוק את הסוס החדש שלו באור המנורה. ואז התחיל לילל "אלוהים, כמה אני סובל! אלוהים, איזה הפסד!"

שוב רצו אליו המשרתים ואחריהם כל משפחתו של אובה. כמה שלא ניחמו את איגז'פה הוא המשיך לשפוך דמעות. בסוף אובה שאל:

חי. אז איך אעצור את
הדמעות? אילו הוא היה
חי, היו לי עכשיו שלושה
סוסים."
אובה התעייף, הוא התחיל
לכעוס, אבל ציווה להביא
עוד סוס אחד.
"עכשיו אתה מרוצה?"
שאל "יש לך עכשיו
שלושה סוסים. אז תשתוק
עכשיו ואנחנו נלך לישון."
רק נרדמו כולם
כשאיגז'פה שוב התחיל:
"איזה צרה! איזה אסון!"
אז אובה ציווה למשרתים לקחת מאיגז'פה את שלושת
הסוסים ולגרש אותו מהעיר. איגז'פה נשאר בלי סוס. יצא
מהעיר ברגל, כמו אדם פשוט ומלא בושה חזר לכפר שלו.
והרי יצא משם כאדם חשוב!

"למה אתה בוכה? הרי נתתי לך במתנה סוס חדש, לא גרוע
מהסוס הישן שלך."

"איך לא אבכה? המתנה שלך אכן יפה. גם הסוס הישן שלי
היה יפה. אילו לא מת יכלו להיות לי עכשיו שני סוסים יפים.
ועכשיו יש לי רק אחד." והוא התחיל לילל יותר מאשר קודם.
"אלוהים, איזו צרה! איזה אסון! מר, מר גורלי!"
לא יכלו לנחם אותו בשום אופן. בסוף אובה אמר:
"אם אתה באמת כל כך אומלל אמלא את משאלתך, אתן לך
עוד סוס במתנה. רק עכשיו תשתוק, הרי בגללך כל העיר לא
ישנה."

המשרתים הביאו עוד סוס אחד, גם הוא יפה ביותר, כמו
הקודם. איגז'פה הפסיק לילל והודה לאובה על טוב לבו.
כולם הלכו שוב לישון. רק איגז'פה לא ישן, כל הזמן חשב
איזה מזל יש לו. קודם היה לו סוס אחד ועכשיו שניים.
ואז מבטו נפל על הסוס המת שלו והוא התחיל שוב לילל:
"איזה צרה! איזה אסון!"

שוב התאספו כל אנשי אובה ושוב אובה ניסה לנחם אותו:
"נכון שההפסד שלך גדול, אבל אתה צריך לקחת את עצמך
בידיים. הרי אתה גבר. אי-אפשר להתאבל כל הזמן בגלל
הסוס המת."

"שום דבר לא יכול להרגיע אותי" ענה לו איגז'פה "כשרק
אביט על הסוס המת שלי אזכור שרק לפני שעתיים הוא היה